

Orientacija pravilna. Cerkev leži na nizkem, z gozdom poraslem griču v n. v. 410 m.

Literatura in viri; Ing. Orožen: Bistum und Diözese Lavant II. Dekanat Oberburg, Marburg 1877; Avg. Stegenšek: Dekanija Gornjegrajska, Maribor 1905; Slika v Gornjem gradu iz ca 1650;

Cerkev sestavljajo: podolžna pravokotna ladja, nižji petstrani prezbiterij z na severu prizidanim zvonikom in na jugu poševno prislonjeno zakristijo, Gradnja: kamenita, ometana; streha je sedlasta, strešasta, opečna; Zvonikova čebulasto laternasta, skodlasta.

Zunanjščina: Cerkev je brez talnega in z obeski okrašenim večnim zidcem. Členijo jo ližene. Okna so polkrožno zaključena. Zunanjščina dokazuje, da je bila cerkev enkrat dvignjena za ca. 2m, predelana vsa okna ter v njeni južni steni zazidan zašiljeni portal. Konec strehe krasi pločevinast petelin, stoječ na krogli, ki kaže po oblikah še na renesančno. Zvonik je do gornjega nadstropja nerazčlenjen. Vhod v njega je bil v prvem nadstropju, kar dokazuje, da je bila prvotno

njega je bil v prvem nadstropju, kar dokazuje, da je bila prvotno v njegovem pritličju zakristija. Zelo lepo je gornje nadstropje zvonika, ki ga poživljajo na oglih pilastri, noseči grede ter venčni zidec, ki se nad urnimi kazališči polkrožno vzpenja.

Notranjščina: Tlak sestavljajo cementne plošče. Pevska empora je zidana ter počiva na 2 toskanskih stebrih. Ladjo členijo 3 pari pilastrov z oprogami, ki nosijo banjasti svod z vrezanimi kapami. Prezbiterij prekriva peterostrana samostanska kupola, katero krasijo freske G. Fantonija iz l. 1898. Oprava: Vsi trije oltarji so neogotski izdelki Andreja Cesarja iz l. 1877. Prejš-

na dva stranska oltarja posvečena Barbati in Uršuli ter Lovrencu sta bila iz leta 1759.

Oprema: Cerkev hrani kelih, ki je visok 23 cm in ima nogo v premeru 12-14 cm. Šesterolistna noga pričehja z žlebom, nadaljuje s svitkom, ki je izdelan v podobi grčave veje s po 3 grčami na vsak polkrožni list. Polja noge so gravirana z renesančnimi rožgami in na enem je maska z listi, ki rastejo iz ust. Nato pride šeststrani in nato še okrogli renesančni vozel. Čaša je renesančna ter se okoli kupe spleta košek iz vrtnice in vinske trte. Kelih je iz 1. pol. 16. stol. Drugi kelih je preprosto baročno delo iz 2. pol. 17. stol., katerega krasi italijanski akantus in vrtnica.

Zvonik: Je brez zvonov.

Podstrešje: Ometani zvonik dokazuje, da je bila cerkev ob priliki obkovanja precej dvignjena. Oboki so opečni.

Resume: Cerkev je bila verjetno zgrajena l. 1614., kajti tega leta je škof Tomaž Hren posvetil kapelo in oltar sv. Katarine, ki more biti le naša cerkev. Prvič se omenja l. 1631. Takrat je bila še brez zakristije in zvonika, samo s stenskim stolpičem. Kdaj je bil prižidan današnji zvonik je težko reči, ker ga slika iz ca. 1650. že kaže, čeprav ne na pravem mestu, saj ga daje pred fasado. Mogoče je slikar mislil upodobiti le sterski stolpič in je sedanji zvonik resnično nastal šele v 18. stol., kot ga datira Stegenšek. Vsekakor pa je gotovo, da je zakristija nastala najpozneje, ker se je prvotno nahajala v zvonikovem pritličju. Zanimiva je ohlika prezbiterija, ki je dovolj svojevrstna, a kaže vendarle še gotske reminiscence. Zvonikov vrh in streha so produkt 1. pol. 19. stol., a so baročno vzorovani.

Okolica:

Konservatorske opombe: Cerkev je za silo vzdrževana, a ima zelo poškodovano in okrušeno lepo zvonovnico.

Ostalo:

Opombe: Cerkvni stolpi v Lačji vasi, Kokarjih, Brezju pri Mozirju, kaže je isto delavnico I. pol. 19. stol, ki se je odlikovala po odlični izvedbi in dobrem okusu.

Jože Curk: Zapiski 1958, celjska topografija, rlp.